

človek, predvsem otrok: 'děle se bo 'šo: pa 'na:š 'čukec pa u'met | ☐
⇒ UMAZE s ☐ +

čukmašina ► 'čukma'šjina -'šine z () šalj., med delavci Glina iz Nazarij stroj za dolžinsko sestavljanje lesnih delov: 'tēt'le kē'mā:t ja 'bē:u pa na 'čukma'šine sses'ta:ulen | ☐ Pri tem stroju je prav na začetku delata delavka s priimkom Čuk. ☐ Ø

čunek ► 'čunek -a (in -ne-) m živ. (im. mn. -něké) **Bo** otr. prašič |žival|: a se 'tu:jo:-jé 'čunek? | ☐ ⇒ PREŠÍT ☐ Ø

čutara ► 'čutara -a z () čutara: ně 'čutara 'va:de sm pə:pé:u | ☐ ČUTARICA ☐ +

čutarica ► 'čutarma -e z () čutara | ☐ ⇒ ČUTARA ☐ +

čuti ► 'čet 'čujam d.+nd. (-; 'ču 'ču:la -ə) 1. a č. kaj/koga slišati kaj/koga |s sluhom zaznavati|: a 'čujate, 'kā: p'rā:věm? • 'to: sm 'ja:s u'se 'ču • 'ta:kle 'guo: u x'rībě se ja pa z'go:var 'ču • 'tém na 'čujaž d'rugé kē 'němškē • vñ s 'xiša se ja pa k'rō:lēně 'ču:le b |biti sposoben dojemati zvoke, glasove|: na ně u'se:sé na 'čuja • če:díe:lé s'žá:pšě 'čujam c |upoštěvat naročilo, ukaz|: a 'ti 'kē: 'čujaš a 'něč? • a 'ti s'ža:bě 'čujaš a 'kā:? 2. č. kaj slišati kaj a |seznaniti se s čím s poslušanjem|: 'to: se ja pa 'ču:le, da 'žá:kajé 'tém b |izvedeti kaj iz priopovedovanja ljudi|: sm 'ču p'rā:věd:, :a ja b'ža: na 'xom:mcex ne'srě:ča • a se že 'ču za ne'sré:če pr 'tin'čkē? • a s'te že 'čule za 'gne'žo:čana - da ja u'ma:ru (ali ste že slišali, da je umrl Gnilovčan [iz Rovta])? 3. č. kaj čutiti (okončine): 'něč na 'čuja 'no:g 'bō:j • čustv. čuti ga biti (nekoliko) pijan: če ga ja ně'má:le 'ču, ja 'bē:u 'jā:ka ša pə:s'e:bě 'pust • 'vérgně ga ja 'ču (⇒ ⇒ biti PIJAN) • čustv. čuti jih od koga biti oštet od koga: 'a: sm jex 'ču_ūd 'ma:me, k sm pə:jā:n da'mo: 'pa:ršu! • ⇒ ta KRUH ipd. je pa že včeraj opoldne čul zvoniti | ⇒ čoj, POSLUŠAJ ☐ ⇒ OBČUTITI ☐ +

čutiti ⇒ OBČUTITI

čuvaj ► če'va:j -vá:ja (in ču-) m živ. () 1. čuvaj |kđor poklicno kaj čuva|: za 'nuo:čněga če'vá:ja ja 'bē:u na 'g'line • 'riběškē ču'va:j 2. star., redk. vratar: u 'bō:lnčē pr če'va:jə up'rā:šə | ☐ k 1 VAHTER; k 2 ⇒ VRATAR ☐ +

čuvati ► 'čuvat -em nd. () 1. a č. na koga/kaj a paziti na koga/kaj, varovati koga/kaj |prizadevati si, da se odvrne

nevarnost od koga/česa; 'čuve na 'sje:be • 'čuve na 'a:uto (: ut'rūo:ka) b nav. z odvism stavkom paziti |prizadevati si, da se ne zgodi kaj nezaželene-ga|: 'čuve, da na 'pā:deš • 'čuveta na 'sje:be c č. koga/kaj paziti koga/kaj, varovati koga/kaj |imeti v oskrbi, varstvu|: 'pəs 'čuva 'kō:st • tri ut'rūo:ke 'čuva 2. č. na kaj paziti na kaj |prizadevati si, da se kaj ohrani|: 'čuve na k'nigə (: zd'ra:ujə) 3. paziti |biti zavestno (miselno) zbran|: pəs'lūšę pa 'čuve, 'kā: p'rā:vě 4. č. na kaj biti pozoren na kaj, paziti na kaj |biti kje z namenom ugotoviti, zaznati kaj|: 'se: sm 'čuvø na m'le:kə, pa mē ja uš'le! • ⇒ čuvati prvega APRILA | ☐ AHTATI, MERKATI; k 4 AHTATI SE ☐ +

► **čuvati se** ► 'čuvat se -vəm se nd. () v medmetni rabi č. se koga/česa paziti se koga/česa, varovati se koga/česa |izraža grožnjo, svarilo|: 'čuve se ba'rā:be! • 'le: 'čuvete se 'me!:! • 'čuve 'se:, da te 'na:žm pra'xu:od'u! • 'čuve se g'ripe | ☐ AHTATI SE ☐ SSKJ

čvečiti ► č've:čet (in -čt) -em nd. (č've:č (in č've:č) -če; č've:ču -čža -ə) žvečiti a |drobiti z zobjmi in mešati s slinol|: 'do:gə 'ma:rěš č've:čet, 'pu: pa ta'duo: pəz'reit b |imetí dolgo v ustih in gristil|: 'kā: pa č've:čš? a či:gumi? • ud 'g'rē:xčoga 'f'rēnca 'va:ča ja 'bā:gə č've:ču c čustv. gristi, grizljati: za'kā: 'ta:k č've:čš ceg'a:reit? | ☐ k a zvečiti; k b ⇒ ČIKATI; k c ⇒ GRISTI ☐ Ø

čveka ► č'vje:ka -e z () slabš. kđor vsebinsko prazno, nespametno govorit: 'tā:ke č'vje:ke pa 'dje:leč nau'kō:le 'ni • zmer. 'mo:čə 'nə, č'vje:ka č'vje:kasta! | ☐ SSKJ, SP 1962

čvekast ► č'vje:kast -a -ə prid. (rod. ed. m. sp. -s'tega in -z'd'ga, daj. ed. m. sp. -s'temə in -s'tmə) kđor (rad) vsebinsko prazno, nespametno govorit: za'kā: se 'ta:k č'vje:kasta?! • zmer. 'o:, 'ti 'dē:da č'vje:kast'e 'ti! | ☐ ČVEKAT ☐ SSKJ

čvekat ► čve'kā:t -a -ə (in čve-) prid. (rod. ed. m. sp. -d'ga in -tēga, daj. ed. m. sp. -t'mə in -tēma) redk. kđor (rad) vsebinsko prazno, nespametno govorit: na 'bō:d' 'he 'ta:k čve'kā:t | ☐ ⇒ ČVEKAST ☐ Ø

čvekati ► č'vje:kat | čve'kā:m (| in čve- | >) nd. (č'vje:ke -te; č'vje:kō | čve'kā:ža -ə) slabš. 1. vsebinsko prazno, nespametno govoriti: 'čā:sə 'tā:ke čve'kā:, da se 'bō:x us"milę 2. govoriti, priopove-